

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

7.1.2009

B6-0024/2009

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Diana Wallis i Jelko Kacin

w imieniu grupy politycznej ALDE

w sprawie ogłoszenia dnia 11 lipca europejskim dniem upamiętniającym ofiary ludobójstwa w Srebrenicy w dniu 11 lipca 1995 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie ogłoszenia dnia 11 lipca europejskim dniem upamiętniającym ofiary ludobójstwa w Srebrenicy w dniu 11 lipca 1995 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie Bałkanów: 10 lat po Srebrenicy,
 - uwzględniając układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną podpisany w dniu 16 czerwca 2008 r. oraz perspektywę członkostwa w UE przedstawioną wszystkim krajom Bałkanów Zachodnich na szczycie UE w Salonikach w 2003 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 11 lipca 1995 r. miasto we wschodniej Bośni, Srebrenica, ogłoszone strefą bezpieczeństwa przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 16 kwietnia 1993 r., padło ofiarą sił Serbów bośniackich pod dowództwem generała Ratko Mladicia oraz pod przywództwem ówczesnego prezydenta Republiki Serbskiej Radovana Karadzicia,
- B. mając na uwadze, że w ciągu kilku dni rzezi po upadku Srebrenicy ponad 8 tys. muzułmańskich mężczyzn i chłopców, którzy szukali bezpieczeństwa na tym terenie chronionym przez Siły Ochronne ONZ (UNPROFOR), zostało bezwzględnie zamordowanych przez siły Serbów bośniackich dowodzone przez generała Mladicia i paramilitarne jednostki, w tym serbskie nieregularne oddziały policji, które wkroczyły na terytorium Bośni z Serbii,
- C. mając na uwadze, że tragedia ta, uznana przez Międzynarodowy Trybunał Karny dla byłej Jugosławii (MTKJ) za akt ludobójstwa, miała miejsce w ogłoszonej przez ONZ strefie bezpieczeństwa, przez co stała się symbolem niemocy wspólnoty międzynarodowej w zakresie interwencji w konflikt i ochronę ludności cywilnej,
- D. mając na uwadze liczne przypadki pogwałcenia konwencji genewskiej przez oddziały Serbów bośniackich wobec cywilnej ludności Srebrenicy, w tym deportacje tysięcy kobiet, dzieci i osób starszych oraz gwałty na wielu kobietach,
- E. mając na uwadze, że pomimo ogromnych wysiłków czynionych po dzień dzisiejszy w celu odnalezienia i przeprowadzenia ekshumacji grobów zbiorowych i indywidualnych oraz zidentyfikowania ciał ofiar przeprowadzone do tej pory poszukiwania nie umożliwiają pełnej rekonstrukcji wydarzeń zaszłych w Srebrenicy i jej okolicach,
- F. mając na uwadze, że nie może być prawdziwego pokoju bez sprawiedliwości oraz że pełna i nieograniczona współpraca z MTKJ pozostaje podstawowym warunkiem kontynuacji procesu integracji krajów Bałkanów Zachodnich z UE,

- G. mając na uwadze, że generał Radislav Krstić z armii Serbów bośniackich jest pierwszą osobą uznaną przez MTKJ za winną pomagania i sprzyjania ludobójstwu w Srebrenicy, aczkolwiek najbardziej prominentna obciążona osoba – Ratko Mladić – pozostaje nadal na wolności dwanaście lat po tych tragicznych wydarzeniach,
- H. mając na uwadze, że niedoskonałości mechanizmów decyzyjnych UE oraz brak realnej wspólnej polityki zagranicznej i polityki bezpieczeństwa również odegrały negatywną rolę w toku wydarzeń,
1. cześci pamięć ofiar zbrodni oraz składa im hołd; składa wyrazy współczucia i solidarności z rodzinami ofiar, z których wiele nie ma ostatecznej pewności co do losu swoich ojców, synów, mężów czy braci; uznaje, że nieudane próby pociągnięcia do odpowiedzialności winnych tych czynów jeszcze bardziej potęgują nieustający ból rodzin ofiar;
 2. wzywa Radę i Komisję do należytego uczczenia rocznicy aktu ludobójstwa w Srebrenicy-Potocari poprzez poparcie uznania przez Parlament Europejski dnia 11 lipca za dzień upamiętniający ofiary ludobójstwa w Srebrenicy;
 3. apeluje o prowadzenie dalszych starań na rzecz postawienia przed wymiarem sprawiedliwości pozostałych osób ukrywających się i wyraża swoje poparcie dla prac MTKJ;
 4. podkreśla znaczenie zagwarantowania pokoju i stabilności na Bałkanach Zachodnich oraz potrzebę rozpoczęcia procesu prawdziwego pojednania jako części procesu integracji europejskiej; wzywa wszystkie kraje do podejmowania dalszych wysiłków na rzecz pogodzenia się z trudną i burzliwą przeszłością;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Bośni i Hercegowiny i jej jednostkom oraz rządowi i parlamentom krajów Bałkanów Zachodnich.